

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla hozzátartozó (képviselő címe) által képviselt felperes neve (u.o.) felperesnek - dr. Gyöngyösi Zoltán ügyvéd által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű, dr. Rózsa Attila ügyvéd által képviselt II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű, a Dr. Vad Tibor Ügyvédi Iroda tagjaként eljáró dr. Vad Tibor ügyvéd által képviselt III.rendű alperes neve (III.rendű alperes címe) III. rendű és a Kikindai Ügyvédi Iroda tagjaként eljáró dr. Kikindai Zoltán Iván ügyvéd által képviselt IV.rendű alperes neve (IV.rendű alperes címe) IV. rendű alperesek ellen közös tulajdon megszüntetése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2010. március 2. napján kelt 27.P.20.807/2009/19. számú rész-közbenső ítélete ellen az I. rendű alperes részéről 20. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

részítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság rész-közbenső ítéletét részítéletnek tekinti, és azt fellebbezett részében helybenhagyja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 5.000 (Ötezer) forint plusz áfa összegű fellebbezési eljárási költséget.

Ez ellen a részítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság rész-közbenső ítéletével elutasította a felperes és az I-IV. rendű alperesek által 2004. szeptember 28-án megkötött - ... közjegyző ... számú végzésével jóváhagyott - egyezség érvénytelenségének megállapítása, valamint a felperesnek a ... hrsz., ... hrsz., és ... hrsz., a ... hrsz., ... hrsz., ... hrsz., ... hrsz., ... hrsz., ... hrsz., és a ... hrsz. alatt nyilvántartott ingatlanokon fennálló 20/100 tulajdonjogának megállapítása iránt előterjesztett keresetét.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a per tárgyát képező ingatlanokon fennálló felperesi tulajdoni hányad aránya a felperes további, a közös tulajdon megszüntetésére irányuló kereseti kérelme szempontjából jogalapi kérdésnek minősül, a hagyatéki hitelezői igény vonatkozásában pedig további bizonyításnak

van helye, ezért az elsőfokú bíróság a felperes tulajdonjog megállapítása iránt előterjesztett, illetőleg a hagyatéki eljárásban kötött egyezség érvénytelenségének megállapítása iránti kereseti kérelmek tárgyalását a többi kereseti kérelem tárgyalásától elkülönítette, és a Pp. 213. §-a alapján ezekben a kérdésekben rész-közbenső ítélettel határozott.

Az elsőfokú bíróság rész-közbenső ítéletének megváltoztatása iránt az I. rendű alperes terjesztett elő fellebbezést, a felperes perköltségben való marasztalását kérve. Álláspontja szerint a felperes tulajdonjog megállapítására irányuló igénye elkülönül a közös tulajdon megszüntetése iránti igényétől, a közbenső ítélet intézménye nem arra szolgál, hogy két egymástól függetlenül érvényesíthető kereseti kérelem közül az egyiket a másik jogalapjává tegye a bíróság. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság rész-közbenső ítélete önálló részítélet, amelyben a perköltség viseléséről - a Pp. 77. §-a alapján - döntés hozható. Kiemelte: a részítélettel elbírált igények pertárgyértéke megállapítható, ezért az I. rendű alperes a felperest 182.000 forint ügyvédi munkadíj megfizetésére kérte kötelezni, tekintetbe véve, hogy a részítélet alapján a felperes vele szemben teljes egészében pervesztes lett.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság rész-közbenső ítéletének helybenhagyására irányult.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés b) pontja értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

Az I. rendű alperes fellebbezése nem megalapozott.

A Pp. 77. §-a értelmében a bíróság a perköltség viselése felől az ítéletben vagy az eljárást befejező egyéb határozatban dönt. Ha azonban a törvény értelmében tanút, szakértőt vagy perben nem álló más személyt kell valamely perbeli cselekmény költségében elmarasztalni, a bíróság az említett személyt nyomban kötelezi a költségek megfizetésére. Ugyanígy járhat el a bíróság akkor is, ha valamely perbeli cselekmény költsége a felek valamelyikét a per eldöntésére tekintet nélkül terheli.

A Pp. 213. § (2) bekezdése alapján a bíróság egyes kereseti kérelmek felől vagy a kereseti kérelemnek önállóan elbírálható egyes részei felől külön ítélettel (részítélet) is határozhat, ha ebben a vonatkozásban további tárgyalásra nincs szükség, és ha a többi kereseti kérelem vagy a beszámítási kifogás eldöntése végett a tárgyalást el kell halasztani. A részítélet a később hozott ítélettel a beszámítási kifogásra, illetőleg a viszontkeresetre vonatkozó tárgyalás eredményéhez képest hatályon kívül helyezhető, vagy megfelelően módosítható. A (3) bekezdés kimondja: ha a keresettel érvényesített jog fennállása és a felperest ennek alapján megillető követelés összege (mennyisége) tekintetében a vita elkülöníthető, a bíróság a jog fennállását ítélettel előzetesen is megállapíthatja (közbenső ítélet). Ebben az esetben a tárgyalás a követelés összegére (mennyiségére) vonatkozóan csak a közbenső ítélet jogerőre emelkedése után folytatható.

Az I. rendű alperes helytállóan hivatkozott arra fellebbezésében, hogy a felperes közös tulajdon megszüntetésére irányuló igénye szempontjából nem minősül jogalapi kérdésnek a felperes tulajdonjog megállapítása iránti igénye, ezért e kereseti kérelmek elkülönült elbírálása esetén nem közbenső ítélet, hanem részítélet hozható.

A PK 154. számú állásfoglalás értelmében a részítélettel eldöntött vitás kérdések természetét és azoknak a még el nem döntött kérdésekkel való összefüggését vizsgálva kell eldönteni azt, hogy a Pp. 77. §-a alapján lehet-e a részítéletben a perköltség felől rendelkezni, vagyis e vitát a részítélettel elintézett kérdések tekintetében a perköltségre is kiterjedően lezárni. Az adott esetben az elsőfokú bíróság nem sértett eljárási szabályt akkor, amikor a közös tulajdon megszüntetése és a hagyatéki hitelezői igény tekintetében még folytatódó eljárásban a perköltség viseléséről nem rendelkezett.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság rész-közbenső ítéletét részítéletnek tekintette, és azt fellebbezett részében a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Az I. rendű alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Fővárosi Ítéltábla az I. rendű alperest a Pp. 239. §-a folytán érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte a felperest képviselő ügyvéd 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (1), (2) bekezdés a) pont, valamint (5), (6) bekezdései alapján - a 4/A. § értelmében áfa figyelembevételével - megállapított munkadíjából álló fellebbezési eljárási költség megfizetésére.

Budapest, 2010. december 3.

Dr. Sághy Mária s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kincses Attila s.k.
előadó bíró

Dr. Varga Edit s.k.
bíró